

UVOD

Evropski sud pravde, čije je sjedište u Luksemburgu, originalno je ustanovljen Ugovorom o Evropskoj zajednici za uglj i čelik 1953. godine. Njegov osnovni zadatak jeste da garantuje poštovanje komunitarnog prava, a nadležan je u svim slučajevima predviđenim Osnivačkim ugovorima i za to nije potrebno prihvatanje od strane država članica. Evropski sud pravde je vrhovni tumač konstitutivnog Ugovora i samim tim ima izuzetan značaj u institucionalnom sistemu Evropske unije. Može se reći da ovaj sud ima dvostruku funkciju. „Sa jedne strane je prisutna funkcija ustavnog suda, gdje Sud rješava sporove između komunitarnih organa i sporove između tih organa i država članica. Sa druge strane, nalazi se funkcija Suda kao organa pravne zaštite, odnosno zaštite komunitarnog prava od njegovog kršenja.“. Vremenom su nadležnosti Suda evoluirale, kao i broj sudija. Danas, poslije najnovijeg proširenja od januara 2007. godine, Evropski sud pravde u svom sastavu ima 27 sudija, po jedan za svaku zemlju članicu Evropske unije, 8 opštih pravobranilaca, sekretara Suda, pravne sekretare i specijalizovane službe. Sudije i advokati se biraju na mandat od šest godina od strane država članica, sa mogućnošću reizbora. Nezavisnost izabranih sudija i advokata ne smije biti dovedena u pitanje, niti im je dozvoljeno da tokom mandata vrše neku drugu političku ili administrativnu funkciju. Predsjednika Suda biraju sudije međusobno na period od tri godine, a on je zadužen za upravljanje Sudom predjedavanja plenarnim sjednicama, koje se održavaju kada Sud odluči ili na zahtjev država članica ili komunitarnog organa, koji učestvuju u sporu. Može se zasjedati u vijećima od tri ili pet sudija, čiji je sastav regulisan Protokolom o Statutu Suda, i tada Sud obavlja istražne radnje ili sudi posebne vrste slučajeva, ali je poslije donošenja Ugovora iz Mاستrihta proširen broj sporova koji se rješavaju pred vijećima, na zahtjev država članica ili institucija Unije.

Dužnost nezavisnog advokata jeste da javno, nepristrasno i nezavisno izloži i obrazloži završne predloge o predmetima koji su pokrenuti pred Sudom. Biraju se na isti način kao i sudije, koji uglavnom slijede njihove savjete i mišljenja iako nisu pravno obavezujuća.

Sekretara Suda biraju sudije i advokati tajnim glasanjem na mandat od šest godina sa pravom ponovnog izbora. On se bavi proceduralnim pitanjima kao što su dostavljanje dokumenata Sudu i stranama u sporu, takođe prisustvuje sastancima Suda prilikom razmatranja finansijskih i administrativnih pitanja, ali nema pravo glasa.

Nadležnost Evropskog Suda pravde

Nadležnost Evropskog Suda pravde je propisana Ugovorom o Evropskoj uniji. Iz čl. 172. Ugovora iz Mاستrihta, u kome stoji da se nadležnost Suda može odrediti sekundarnim komunitarnim zakonodavstvom tj. uredbama koje donose Parlament ili Savjet, možemo zaključiti da su te nadležnosti do neke mjere ograničene. Nadležnost Suda ima dvije kategorije: nadležnost u sporovima i nadležnost davanja mišljenja. Nadležnost u sporovima se, u zavisnosti od toga da li se spor završava pred Sudom ili pred nacionalnim sudom, dijeli na direktne tužbe i na odluke Suda o prethodnim pitanjima.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com